

ham udtalte Idee og derefter muligen benytte Leiligheden til at give denne praktisk Betydning.

Formanden: Jeg troer, at de forskjellige Talere, der have yttret sig, ikke tilstrækkeligt have lagt Vægt paa de Udtryk, som Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Scherning) har brugt, nemlig Udtrykket „publicere“ og „uden Præjudice for nærværende Rigsdag“.

J. A. Hansen: Jeg er nødt til at sige et Par Ord i Anledning af det, der blev anført af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), idet han nemlig yttrede en vis Forundring over, at jeg igjen ved denne Leilighed har bragt et Spørgsmaal paa Bane, der tidligere i Udvalget har været til Forhandling. Jeg har gjort dette, fordi den ærede Rigsdagsmand ligesaa lidt som nogen Anden — hverken i Udvalget eller her — har formaaet at overbevise mig om, at min Mening ikke var den rette, og hvad der er foregaaet i Udvalget, ved den ærede Rigsdagsmand ligesaa godt som jeg, er Noget, der ikke foreligger offentlig, og hvortil man altsaa ikke kan henholde sig, naar der offentligt under denne Behandling her i Salen bliver fremsført Modgrunde, som man maa besvare. Den ærede Rigsdagsmand har overdrøiset mig med forskjellige lette Bemærkninger, som ikke have gjendrevet det af mig Anførte, idet han har opfattet mine Ord paa en Maade, hvorpaa jeg ikke har villet have dem forstaaede, og i en anden Betydning end den, jeg har lagt i dem. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at, naar jeg har talt om, at jeg ønskede at beholde Grundloven af 1849 ilive, og at man fremtidig, naar man vilde see, hvad der var Grundlov, maatte søge til Grundloven af 1849, saa er det af den ærede Rigsdagsmand forstaaet, som om jeg dermed meente det Papir, hvorpaa tilfældigviis Grundloven af 1849 var trykt; men jeg beklager, at han har opfattet mine Ord saaledes. Skylden herfor maa naturligviis være min, idet jeg ikke har yttret mig tydeligt nok; men jeg skal blot til Forklaring bemærke, at jeg hverken har tænkt paa Papiret eller Sværten, da jeg udtalte det; men jeg har tænkt mig, at, naar man skulde

see, hvad der var Grundlaget til en Grundlov af 1855, 56, 57 eller senere endnu, saa var Grundloven af 1849 aldeles borte og forsvunden, og det er Noget, troer jeg, som man ikke vil negte, at, naar man nævner en Grundlov af 1855, saa er det ikke en Grundlov af 1849; de ere to ganske forskellige Ting. Jeg haaber, at idetmindste en stor Deel af Thingets ærede Medlemmer vil kunne forstaae min Mening, efterat jeg har udtalt mig saaledes, selv om jeg ikke derefter skulde være saa heldig at blive forstaaet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall). Naar jeg har talt om, som det Praktiske, at opnaae dette Resultat, saa troer jeg endnu, at det er temmelig praktisk at opretholde Grundloven af 1849, forat man ikke skal faae en Grundlov af 1855 eller 56. Jeg troer ikke, at det er saa ganske upraktisk, at gjøre Sit til at forhindre, at man kan sige: ja, samtlige disse revolutionnaire Forsatninger af 1848 og 1849, de maatte dog tilsidst opgives. Jeg troer, det er ganske praktisk at føre Beviis for, at man dog i mange væsentlige Puncter har formaaet i Danmark at opretholde de Friheder, som man ellers fra mange Sider var tilbøielig til at troe, at Folket ikke formaaede at bruge paa rette Maade. Naar den ærede Rigsdagsmand har opholdt sig over, at jeg har talt om, at jeg holdt meget stærkt paa Grundlovens Ord, saa har han vist overhørt, at dette var foranslediget ved en foregaaende Taler, der før mig havde Ordet, og som talte om, at den Fortolkning, som jeg nu finder er den rette, af Grundloven maatte komme ud, naar man holdt meget stærkt paa Paragraphens Ord. Vertil svarede jeg, at det ansaae jeg ikke for noget Urigtigt. Jeg ansaae det tværtimod for at være rigtigt. Det var altsaa ikke uden tilstrækkelig Foranledning, at jeg kom til at yttre mig derom. Med Hensyn til, at den ærede Rigsdagsmand meente, at det kunde være noget vanskeligt ved 3die Behandling at forhandle efter den her foreslaaede Form, saa gif det ham ganske, som det er gaaet samtlige foregaaende Talere, der have talt om disse Vanskeligheder. De have ikke formaaet at nævne en eneste af dem. De have talt om, at der var Vanskeligheder; men jeg har ikke hørt en eneste af